

Sygn. akt I C 1108/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Sochaczewie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Pszeniczna

Protokolant: sekr. sąd. Damian Piątek

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa **Banku (...) S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę kwoty 14 063,36 zł

I. zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powoda Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 13 670,24 zł (słownie: trzynaście tysięcy sześćset siedemdziesiąt złotych i dwadzieścia cztery grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 12 sierpnia 2015 r. do dnia 2 marca 2016 r., przy czym kwotę 13 670,24 zł (słownie: trzynaście tysięcy sześćset siedemdziesiąt złotych i dwadzieścia cztery grosze) rozkłada na 35 (trzydzieści pięć) rat miesięcznych, z których pierwsze 34 (trzydzieści cztery) raty w kwocie po 400,00 zł (słownie: czterysta złotych) każda, a ostatnia w kwocie 70,24 zł (słownie: siedemdziesiąt złotych i dwadzieścia cztery grosze), płatne do 29-go dnia każdego miesiąca, począwszy od marca 2016 r., wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w razie opóźnienia w terminie płatności rat;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powoda Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 738,00 zł (słownie: siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1108/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Sochaczewie

z dnia 2 marca 2016 r.

Pozwem z dnia 24 kwietnia 2015 r. powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. S. kwoty 14 063,36 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 9 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym opłaty sądowej i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 34,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu podano, że w dniu 13 lipca 2009 r. powód zawarł z pozwaną umowę pożyczki nr (...), lecz pozwana nie wywiązała się z jej warunków i pismem z dnia 5 maja 2012 r. powód wypowiedział tę umowę

wzywając pozwaną do uregulowania zadłużenia. Dale podano, że w księgach powoda figuruje wymagalna i niespłacona wierzytelność wynikająca z tej umowy w kwocie 14 063,36 zł, na którą składa się kapitał w kwocie 13 670,24 zł i odsetki umowne naliczone od dnia 29 czerwca 2012 r. do dnia 8 grudnia 2014 r. w wysokości 12% w stosunku rocznym w kwocie 393,12 zł.

Pozwana A. S. w odpowiedzi na pozew uznała powództwo, przy czym wniosła o rozłożenie jej dochodzonej należności na raty w kwocie po 400,00 zł miesięcznie płatne do 29-go dnia każdego miesiąca uzasadniając to trudną sytuacją materialną.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13 lipca 2009 r. powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z pozwaną A. S. umowę pożyczki nr (...), w ramach której pozwana otrzymała kwotę 28 421,05 zł. Umowa miała obowiązywać w okresie do 3 lipca 2014 r. Roczna stopa oprocentowania pożyczki wynosiła 22,45% w stosunku rocznym, a od kapitału przeterminowanego bank miał prawo pobierać odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Spłata pożyczki miała następować w równych ratach miesięcznych wynoszących 717,95 zł płatnych do 3-dnia każdego miesiąca. W pierwszej kolejności miała następować spłata odsetek, a następnie kapitału. Pozwana nie wywiązywała się z warunków spłaty i umowa została jej wypowiedziana pismem z dnia 5 maja 2012 r., a pożyczka stała się natychmiast wymagalna.

(dowód: okoliczności niesporne).

Zaległość pozwanej z umowy pożyczki na dzień 9 grudnia 2014 r. wynosiła: 14 063,36 zł, w tym 13 670,24 zł tytułem kapitału i 393,12 zł tytułem odsetek umownych. Dalsze należne odsetki w wysokości czterokrotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty zadłużenia wynoszącej 14 063,36 zł miały obciążać pozwaną od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych (k. 3)).

Pozwana po dniu 9 grudnia 2014 r. dokonała następujących wpłat na poczet zadłużenia: w dniu 22 grudnia 2014 r. – 100,00 zł, w dniu 29 stycznia 2015 r. – 112,72 zł, w dniu 19 marca 2015 r. – 100,00 zł, w dniu 28 maja 2015 r. – 50,00 zł, w dniu 29 maja 2015 r. – 39,94 zł, w dniu 27 sierpnia 2015 r. – 100,00 zł, w dniu 28 sierpnia 2015 r. – 100,00 zł, w dniu 28 września 2015 r. – 100,00 zł i w dniu 29 września 2015 r. – 100,00 zł. Łącznie wpłaciła 802,66 zł. Powód zaliczył wpłaty na zaległe odsetki umowne w kwocie 393,12 zł oraz odsetki bieżące od kapitału pożyczki.

(dowód: okoliczności niesporne).

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o niesporne twierdzenia stron oraz dowód z dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg bankowych (k. 3), którego prawdziwość nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne, przy czym nie mogło być uwzględnione w całości.

Zgodnie z art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie pozwana A. S. zawarła z powodem umowę pożyczki, na podstawie której była zobowiązana do jej zwrotu w miesięcznych ratach. Zobowiązania swojego nie wykonała w przewidziany w umowie sposób i w konsekwencji dała powód do wypowiedzenia łączącego strony stosunku umownego.

W toku postępowania pozwana uznała powództwo, dlatego Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione co do zasady i co do wysokości, z dwoma wyjątkami.

Po pierwsze, wbrew żądaniu powoda z pozwu prawo do naliczenia odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dochodzonej kwoty zadłużenia przysługiwało powodowi dopiero od dnia wytoczenia powództwa, czyli od dnia 24 kwietnia 2015 r. Taki sposób naliczania odsetek zawiera wyciąg z ksiąg bankowych wystawiony dnia 9 grudnia 2014 r. Tymczasem w pozwie powód dochodził tych odsetek począwszy od dnia 9 grudnia 2014 r. Stąd też roszczenie o te odsetki za okres od dnia 9 grudnia 2014 r. do dnia 24 kwietnia 2015 r. było niezasadne i zostało oddalone, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Po drugie, powód nie uwzględnił w treści swojego ostatecznego żądania wpłat dokonanych przez pozwaną po dniu 9 grudnia 2014 r., czyli dacie wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych, w łącznej kwocie 802,66 zł. Powód powinien zmodyfikować swoje żądanie, ograniczyć je, co do tej wpłaty, a tego nie zrobił. Stąd też Sąd uwzględniając sposób zaliczenia wpłat podany przez powoda obniżył kwotę podlegającą zasądzeniu o kwotę 393,12 zł (14 063,36 zł – 393,12 zł = 13 670,24 zł), a ponadto pozostałą część wpłaty w kwocie 409,54 zł zaliczył na poczet dochodzonych bieżących odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kapitału za okres od dnia 24 kwietnia 2015 r. do dnia 11 sierpnia 2015 r. i co do tych należności powództwo jako bezzasadne oddalił, orzekając jak w punkcie II wyroku.

Reasumując, Sąd uznał za uzasadnione na dzień orzekania żądanie powoda w kwocie 13 670,24 zł tytułem kapitału oraz żądanie odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty tego kapitału, czyli 13 670,24 zł, począwszy od dnia 12 sierpnia 2015 r. i na podstawie art. 720 k.c., uwzględnił go orzekając jak w punkcie I wyroku.

Z uwagi na trudną sytuację materialną pozwanej i kierując się aprobatą powoda Sąd uznał za uzasadnione zastosowanie w niniejszej sprawie art. 320 k.p.c. i rozłożył pozwanej zasądzoną kwotę 13 670,24 zł na 35 rat miesięcznych, z których pierwsze 34 w kwocie po 400,00 zł każda, a ostatnia w kwocie 70,24 zł, płatne do 29-go dnia każdego miesiąca. Termin zapłaty pierwszej raty przewidziano na marzec 2016 r.

Sąd zasądził w punkcie I wyroku żądane przez powoda odsetki za opóźnienie w zapłacie świadczenia w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, gdyż taką wysokość odsetek za opóźnienie strony przewidziały w umowie (§ 14 pkt 2 umowy). Odsetki zasądzono do dnia wyroku, czyli do dnia 2 marca 2016 r. W pozostałej części z uwagi na rozłożenie zasądzonego świadczenia głównego na raty, Sąd wstrzymał naliczanie odsetek za opóźnienie, zasądzając je jedynie za okres opóźnienia w zapłacie poszczególnych rat. Orzeczono po myśli art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 320 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c. wkładając obowiązek zwrotu wszystkich kosztów na pozwaną, bowiem powód uległ tylko co do nieznacznej części (3%) swojego żądania. Skoro zatem powód poniósł koszty w wysokości 704,00 zł tytułem opłaty od pozwu (k. 49) i 34,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k. 47), to Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanej łącznie kwotę 738,00 zł orzekając jak w punkcie III wyroku.